

ת"פ 5366/02/17 - מדינת ישראל נגד ד ח

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 5366-02-17 מדינת ישראל נ' ח

בפני
בעניין: כבוד השופט ארז נוריאלי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
ד ח

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של תקיפה סתם - בת זוג, על פי סעיף 379 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), ועבירת תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, עבירה לפי סעיף 382 (ג) לחוק.
2. על פי הכרעת הדין, בתקופה הרלוונטית היו הנאשם וא ח (להלן: "**המתלוננת**") בני זוג. בחודש ספטמבר 2016 תקף הנאשם את המתלוננת בהיותם בדירתו, תפס בצווארה וחנק אותה. לאחר מכן חסם את פיה, על מנת שלא תצרח, ואף סגר את דלתות הבית והחלונות.
3. ביום 12.9.16, הורה הנאשם למתלוננת לעזוב את דירתו. בזמן שהמתלוננת החלה לאסוף חפציה אישיים, תקף אותה הנאשם, משך בשערותיה והפילה על המיטה. כתוצאה מהמעשים המתוארים לעיל, נחבלה המתלוננת, ונגרמה לה המטומה.
4. בהכרעת הדין מיום 27.5.18 דחיתי את טענת הנאשם לפיה, מדובר בעלילת שווא, בין היתר על רקע מעמדה של המתלוננת בישראל וחששה כי תגורש.
5. בדיון מיום 3.6.18 הוריתי על קבלת חוות דעת הממונה על עבודות שירות בעניינו של הנאשם, אשר התקבלה ביום 11.7.18, וממנה עולה כי הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות.

טענות הצדדים:

6. ב"כ המאשימה טענה כי הפגיעה בערכים המוגנים הינה משמעותית. לדבריה, מתחם העונש ההולם הינו מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר, כאשר נטען כי על עונשו של הנאשם להיגזר ל - 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד קנס כספי ופיצוי למתלוננת.
7. ב"כ הנאשם טענה כי אין מדובר בעבירות אלימות אשר נמצאות ברף הגבוה. לדבריה, מדובר בנאשם נורמטיבי, העובד כמנופאי, ללא הרשעות קודמות. ב"כ הנאשם עתרה להסתפק בעונש צופה פני עתיד באשר הטלת מאסר לריצוי בעבודות שירות תגדע מקור פרנסתו.

דין והכרעה

8. סעיף 379 לחוק קובע:
- "התוקף שלא כדין את חברו, דינו - מאסר שנתיים, והוא אם לא נקבע בחוק זה עונש אחר לעבירה זו מחמת נסיבותיה".**
9. סעיף 382 (ג) קובע נסיבות מחמירות לעבירת התקיפה:
- "העובר עבירה לפי סעיף 380 כלפי בן זוגו, כמשמעותו בסעיף קטן (ב), דינו - כפל העונש הקבוע לעבירה".**
10. ביצוע עבירות אלימות בתוככי המשפחה טומן בחובו פגיעה גופנית שנילווית לה פגיעה בכבודו של האדם המותקף. לעניין זה יפים דברי כב' השופטת ע' ברון בע"פ 1474/14 פלוני נ' מדינת ישראל (15.12.15):
- "על פי הערכות שונות של רשויות הרווחה, כ-200 אלף נשים סובלות מאלימות וכ-600 אלף ילדים עדים לאלימות זו. ההיקף הוא עצום, ועם זאת - את סימני האלימות נושאת כל אחת מקורבנות האלימות על גופה, בבשרה, ובנפשה כשהיא לגמרי לבדה... ענישה הולמת ומרתיעה בעבירות מסוג זה, כבמקרה דנן, יש בה משום הכרה בהשפלה ובמצוקה הנוראה שחוות אישה הנתונה לדיכוי ואלימות מצד בן זוגה; כמו גם העלאת המודעות לתופעה של אלימות נגד נשים, שהיקפה כאמור ניכר ומדאיג".**

11. וכן ר' דברי כב' השופטת פרוקצ'יה בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל, מיום 11.10.07:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך המשפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב על ידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג".

12. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ושקלתי את כלל השיקולים, אני סבור כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, פיצוי וקנס כספי.

13. במקרה דנן כתב האישום מתאר רצף אירועים שהתרחשו בחודש אחד ולכן אקבע בגינם מתחם עונש הולם אחד.

קביעת מתחם העונש ההולם

14. עקרון ההלימה הוא העיקרון המנחה בהתאם לסעיף 40ב לחוק. בקביעת מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, כתוצאה מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם, במידת הפגיעה באותם ערכים, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

15. במקרה דנן, הערך החברתי אשר נפגע בעבירות האלימות הינו זכותו של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל גופו, ובפרט של אדם בתוך ביתו ומפני בני משפחתו. היטיב להגדיר זאת בית המשפט ברע"פ 6577/09 צמח נ' מדינת ישראל: "עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה".

16. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי מדובר בפגיעה ממשית, שעה שהתקיפה גרמה לחבלות בגופה של המתלוננת.

17. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים כמפורט להלן:

א. בעפ"ג (מח' מרכז) 17008-12-09 פרחי נ' מדינת ישראל (2.2.10) נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה, איומים, תקיפה והיזק בזדון, ונדון ל-10 חודשי

מאסר בפועל.

ב. ברע"פ 3629/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות, בחמש עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) ובשתי עבירות איומים. נגזרו על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל ו-8 חודשי מאסר על תנאי.

ג. ברע"פ 5788/12 **דמנצ'קו נ' מדינת ישראל** הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש ועבירה של תקיפת בת זוג. בית המשפט גזר על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך 8 חודשים; מאסר על תנאי למשך 10 חודשים; פיצוי למתלוננת בסך 3,000 ₪; וקנס בסך 500 ₪.

ד. בת"פ 23438-02-13 **מד"י נ' פלוני**: הורשע הנאשם לאחר ניהול הוכחות בעבירות תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ממשית ואיומים, הנאשם תקף את בת זוגו עת נסעו ברכבה, הכה אותה במכות אגרופ בפניה, משך בשערותיה וניפץ על ראשה ספל זכוכית שהיה בתיקה. בית המשפט השית על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

ה. בת"פ 42433-11-10 **מד"י נ' פלוני** הורשע הנאשם בעבירות תקיפת בת זוג בנסיבות מחמירות, איומים ותקיפת בת זוג. הנאשם הכה את המתלוננת בראשה ובפניה במכות אגרופ בזמן ששכבה על המיטה. הכניס את אצבעות ידיו לפיה וגרם לה לדימום משפתי. דחף אותה במספר הזדמנויות, בעט בה, אחז בחוזקה בגרונה וחנק אותה. הכה אותה בפניה ומשך בשערותיה. בנוסף, איים כי יהרוג אותה. ביהמ"ש השית על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה, צו מבחן והתחייבות.

ו. בת"פ 55150-09-12 **מד"י נ' ר' ג'** הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעבירות איומים ותקיפת בת זוג בנסיבות מחמירות. הנאשם איים על המתלוננת, משך בשערותיה, חנקה, נטל סכין ואיים לפגוע בעצמו וחתך את ידו. נדון ל-6 חודשי מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד עונשים נלווים.

18. באשר לנסיבות ביצוע העבירה (בהתאם לסעיף 40ג' לחוק): מדובר בנאשם שתקף את המתלוננת על רקע חיים משותפים ופגע בה פעם אחר פעם.

19. לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים הרלוונטיים ובהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40ג'), אני קובע מתחם עונש הולם שהינו החל ממספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס, ופיצוי למתלוננת.

20. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

21. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא').

22. מעשי האלימות של הנאשם כלפי המתלוננת, כפי שהם מתוארים בכתב האישום, הינם בעלי פוטנציאל נזק חמור למתלוננת.

23. התחשבתי בפגיעה של העונש בנאשם, לרבות הפגיעה בפרנסתו. הנאשם יליד 1982, נעדר עבר פלילי.

24. מאידך, התחשבתי בעובדה שהנאשם לא נטל אחריות למעשיו. אציין גם כי אין מקום להחמיר בעונשו של הנאשם שעה שביקש להעמיד את התביעה על ראיותיה. עם זאת, אני סבור, כי אין מקום להקל עמו ובפרט שלא נטל אחריות על מעשיו ולא הביע חרטה וצער.

25. התרשמתי כי הנאשם ניצל כוחו הפיזי ומצוקתה של המתלוננת שחששה למעמדה. ר' למשל פרוט' הדיון מיום 17.10.17 עמ' 19 ש' 19.

26. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול הרתעת היחיד בגדרו של המתחם וזאת בשים לב לכך שמעשיו של הנאשם כפי שמתוארים בהכרעת הדין, גרמו לפגיעה של ממש בתחושת ביטחונה ובזכות לשלמות גופה של המתלוננת.

27. מנגד, לא התעלמתי מקביעותי בהכרעת הדין בהקשר להעצמת תיאור חלק מהאירועים על ידי המתלוננת וחברתה (ר' למשל סעיפים 40,41,61 להכרעת הדין).

סוף דבר

28. אשר על כן הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות. הנאשם ירצה את עבודות השירות במקום העבודה המשקם, בית חולים בלינסון, רחוב ז'בוטינסקי 7 פתח תקווה, בימים א'-ה', 8 שעות עבודה יומיות.

בהתאם לחו"ד הממונה על עבודות השירות, תחילת ריצוי עבודות השירות ביום 15.8.18. הנאשם יתייצב במשרדי הממונה על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה במפקדת מחוז מרכז, יח' עבודות שירות ברמלה. מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע וכל הפרה בעבודות השירות תביא להפסקה מנהלית ולריצוי העונש במאסר ממש.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. 3 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג עוון.

ד. קנס כספי בסך 1,500 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם ב-3 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.9.18. לא ישולם אחד מן התשלומים שנקבעו במועדו, יעמוד הסכום כולו לפירעון מידי ויישא הפרשי ריבית והצמדה החל מהיום.

ה. פיצוי בסך 2,000 ₪ שישולם למתלוננת, גב' אולגה חוחלוב. הסכום יופקד במזכירות בית המשפט לא יאוחר מיום 1.9.18 ויועבר לידי המתלוננת לפי הכתובת שתימסר על ידי התביעה, תוך 7 ימים.

זכות ערעור לבימ"ש מחוזי מרכז תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ז' אב תשע"ח, 19 יולי 2018, בהעדר הצדדים.